

CARTIER Rotonda

Clara CARADIMU (n. 2001, București) este poetă și artistă, absolventă de Filosofie la Universitatea din București. A publicat în antologiile *Trezirea*, *Pregătirea* (Editura Alchimica, 2024), *Vederi. O antologie a Cenaclului Visceral* (Editura Dezarticulat, 2024), *Ce-ți spui noaptea înainte de culcare* (Editura Cartex, 2024) și în revista „Tomis”.

Face parte din Cenaclul Visceral și a citit în cadrul ediției 281 a Institutului Blecher și la Poetic Hub #8.

Clara **Caradimu**

P I C I O R U L
M E U D E
T R A N D A F I R

p o e m e

R o t o n d a
CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel.: fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md
cartier.ro
cartier.md

*Cărțile CARTIER pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău.
Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău.
Tel./fax: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu
Lectori: Lucia Țurcanu, Andrei Dósa
Coperta: Vitalie Coroban
Design/tehnoredactare: Tatiana Cunup
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Bons Offices

Clara Caradimu
Piciorul meu de trandafir
Ediția I, iunie 2025

© 2025, Editura Cartier, pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Clara Caradimu
Piciorul meu de trandafir / Clara Caradimu ; coperta: Vitalie Coroban ; design: Tatiana Cunup. – Ed. 1. –
[Chișinău] : Cartier, 2025 (Bons Offices). – 62, [5] p. – (Rotonda / colecție coordonată de Em. Galaicu-Păun,
ISBN 978-9975-79-907-2).
[300] ex.
ISBN 978-9975-86-869-3
821.135.1-1
C 22

Curs 145 – PRIMA MEA CARTE

Astăzi o să vă povestesc despre prima mea carte, se va numi:
Melancoliiiee, completează copiii cumiști.

Melancolie

Cap. 1.....Copilăria

Cap. 2.....Meserii

Cap. 3.....? (încă nu știu titlul)

Va porni de la melancolia stării de déjà-vu. Protagonista, o fetiță de 8 ani, trăiește cu familia sa într-un conac din București. Într-una din nopți, se trezește brusc și, mânată de o forță inexplicabilă, se apucă să urce scările către podul casei. Fiecare treaptă urcată, va realiza, a reprezentat un an care a trecut. Când coboară, suntem în 2037, iar ea este îmbătrânită.

CASA ERA, DE FAPT, O MAȘINĂ A TIMPULUI.

În capitolul doi, protagonista își va trăi viața de adult, însă cu mintea unui copil care se maturizează forțat. Va experimenta tot felul de meserii. La un moment dat, muncește pe un vas de croazieră care trece prin apele grecești. Într-o dimineață, se vede dincolo de coastă pe sine. La propriu, se vede pe ea-copil și familia sa, în vacanță.

În capitolul trei, o va regăsi pe ea din trecut și vor împărți amândouă același prezent, ca două persoane distincte, încercând să-și negocieze propria fericire cu straniețea situației în care se află.

John Bagăli nu înțelege cum de se poate, povestea n-are niciun sens.

Îi spun că în literatură nu trebuie ca totul să aibă sens. El insistă melancolic, ba da.

I

John Bagăli.

Am multe probleme cu el, îmi face toată clasa să râdă,
câteodată are vocea unui bătrân cu probleme de ficat,
e cel mai hazliu elev de-al meu.

educatoarea

la bazin am observat că educatoarea avea un picior de
trandafir. ea credea că-i un defect din naștere
dar i-am spus cu mirare
că ea are un picior de tradafir roșu exact ca al meu.
eram bucuroasă că am mai găsit pe cineva așa

cel mai bun prieten

după ora de înot ne împulzim cu toții să intrăm în bus.
educatoarele ne întrebă dacă nu cumva
dorim invitație specială la bal.
domnul Dan ne face loc să urcăm. eu deschid un pic fața
lui John Bagăli și o lipesc de fața mea. nimeni nu se uită
în tot acel timp
când fața mea este de fapt fața lui John Bagăli.

Amintire cu EpopeealuiGhilgameș-tati

Eram pe insulă, călăuzei noastre îi era rău,
era un domn foarte trist. Marea era foarte tristă.

Nu-mi aduc aminte unde erau mama
tata și restul.

În după-amiaza aia am găsit cea mai rară scoică
semăna cu două labii cenușii.

EpopeealuiGhilgameș-tati nu m-a crezut, zicea că sigur
fi-su a fost cel care a găsit-o.

Copilul lui EpopeealuiGhilgameș-tati

Împărțim o bunică împreună (mami geni) de fapt
nu o împărțim, e mai mult a lui.

El și-a scuipat sendvișul cu salam în apa mea minerală.
Mi-a dat-o să beau și-am băut. Când am ajuns la Neptun
ne-am jucat cu magneți pe covorul securiștilor.

Copilul lui EpopeealuiGhilgameș-tati

Îl rugam des pe ta-su să-l lase să doarmă la mine.

(mami geni) se răcea în absența acestui copil.

Îl voia cocoloșit la coastele ei tot timpul. mă gândeam
oare cum se simte, vedeam lovitura.

Copilul lui EpopeealuiGhilgameș-tati era foarte fragil,
întotdeauna mai avea puțin și făcea o boală.

Curs 133 – POEME NATURALE

Astăzi la temă aveți poeme naturale.
copiii notează cumiști

1. sâmburi

și copiii au riduri. uite cum din unghiul gândăcelului
viața se vede mult mai frumoasă, cum a mușcat el din
frunză
și de unde era umbră
acum pământul iară se usucă

2. ape curgătoare

acoperă groapa cu balta
și asprimea trotuarului și
deșteptăciunea câinelui turbat
curge pe deasupra vârfulilor
prin curburile băloase de pământ

3. plăcere,

mă mușcă de nas îmi învie pofta de viață
de mici păsărele pe fire de iarbă, frunzulițe
o lume mișcată de adierile vântului;
se bălângăne pe cămașă
apoi mă pișcă iar de piele
cu micul lui clește cauciucat și maroniu
un gândăcel agasant speriat, cu poftă,
viu

Curs 134 – DESPRE CE POT SAU NU SĂ CER

Astăzi vom studia cerul.

cu alianeat și de la capăt, copiii notează cumiști

1. cerul e singuratic

cerul e singuratic astăzi
privește de sus mâinile noastre murdare
și mai bagă câte-o ploaie
ne înveselim cu toții în afară de el

2. cerul e singuratic

spală copiii și câinii dimineața
doar în burta apei, albă și spumoasă
se curăță copiii și câinii

3. cerul e singuratic

în afară de iarna, când fulgii aleargă înapoi spre el

Curs 135 – VIOL

Nașa mi-a povestit ce înseamnă viol.
Cerul mi s-a spart pe cap. Vestea despre viol m-a făcut
să mă rotesc prin cameră și
uite miile de bucățele curate de cer
cum se îmbârligă prin păr.

de spaimă copiii s-au făcut ouă de găină

e o lume de materiale brute

pe unde mama câine se plimbă cu puii ferindu-i de fiare.

plantele sunt reci, e o lume de materiale brute.

stau la ele în pătrăciță fără să comenteze.

oamenii apasă cu degetele de la picioare

ca pe niște butoane

fire moi de iarbă deasă.

mi-e milă de munți

cum stau ei așa, ca niște grămăjoare de pământ imposibil
de bătătorit.

au o piatră densă și singuratică la mijloc

și miezul ăsta bleg hrănește toată pădurea.

educatoarea

ea credea că-i un defect din naștere.
ba nu este așa
altfel de ce s-ar hrăni cu atâta poftă
din seva piciorului nostru
atâția purici albi de trandafir